

Verslag Research Day 3

21/01/2023

B.H.M. Calluy

Gesprekspartner #1: Gus Gowland

Als eerste gesprekspartner die dag sprak ik met Gus Gowland. Ik legde aan hem heel mijn onderzoek uit. Hij was zeer geïnteresseerd in het onderwerp en stelde steeds meer vragen over de wie, hoe en wat over mijn onderzoek.

Hierdoor heb ik bijvoorbeeld gezien dat er een curve zit op mijn experiment als het gaat over de aanwezigheid van chaos bij de leerlingen. In het begin is er veel chaos aanwezig, voornamelijk creatieve chaos. Daarna is er vooral deterministische chaos aanwezig om op het einde vooral chaos te krijgen die komt doordat het nu “echt” aanvoelt. Het komt dichterbij, ze repeteren in de zaal... Er zweeft heel wat in de lucht dat interessant is voor mijn onderzoek.

Een interessante vraag die Gus me stelde was: “Hoe zit het met de voorbereidingstijd?”

Hier heb ik nog niet echt over nagedacht in lijn met communicatie. De voorbereidingstijd is minder en anders opgebouwd, wat fijn kan zijn voor de docenten!

Ook verzekerde hij me dat een gesprek met de leerlingen van het experiment belangrijk is voor deze methode, tips, toolbox... Hoe hebben zij het ervaren? Voelen ze zich goed/gezien/beloond... En dit zowel voor als na de les!

Een tip die Gus me gaf was “Peer Marking”, een methode om feedback te geven vanuit ervaring en observatie. Het is niet mijn doelgroep, maar misschien wel interessant!

Het fijne aan het gesprek was dat ik mijn onderzoek kon uitleggen aan iemand die me niet kende, en die persoon me kon begrijpen, zelfs in een andere taal. Dat was mijn grote focus voor deze research day, waar ik dus bij deze eerste gesprekspartner in geslaagd ben!

De grote tips die ik uit dit gesprek meeneem om mijn onderzoek uit te leggen zijn: uitleggen wat DKO is, wat productieve chaos is, mijn experiment centraal zetten en de theorie gebruiken als de onderbouwing voor keuzes.

Gesprekspartner #2: Sophie de Ruijter

Na een korte pauze sprak ik met Sophie de Ruijter. Ze vertelde me kort waar ze mee bezig was en wat haar expertise is, waarna ik begon met het uitleggen van mijn onderzoek.

Ook hier kreeg ik een positief verhaal! Mijn uitleg was navolgbaar, helder en prikkelde interesse. Wel gaf ze me nog de tip om mijn urgentie duidelijker te formuleren en als eerste te vertellen. Zo weet de luisteraar direct wat het probleem is dat ik onderzoek en, hopelijk, kan verlichten.

Ook gaf ze me nog een goede tip. Het boek “Leren van kunst: Ruimte voor & door creativiteit.” Van Olga Potters. Er stonden mooie schema's in die ik direct herkende in zowel de observaties als het experiment.

Daarna, omdat ze ook de master kunsteducatie gedaan heeft, vroeg ik haar voor tips over de demonstratie. Omdat ik nog niet weet hoe ik dat moet doen.

Ze gaf me het idee om die probleemstelling te laten zien en/of ervaren. Dit kan door een greep te nemen uit mijn experiment en dat te herhalen voor de jury. Dit kan eventueel met mede studenten. Eventueel een idee van “Zijn we al begonnen?”, waardoor er een vorm van chaos, hopelijk, ontstaat. Hiervoor is er nog meer informatie nodig om een duidelijke keuze te kunnen maken.

Als laatste hebben we het gehad over de positionering. Ik was benieuwd naar hoe zij dit had gedaan. Ze vertelde dat ze eerst de belangrijkste stukken uit haar onderzoek verzameld had. Zowel observaties, experimenten, boeken... noem maar op. Daarna legde ze de focus op de urgentie, zowel die van het vakgebied als haar eigen urgentie/frustratie. Als laatste stap is ze met zichzelf in gesprek

gegaan. Zo heeft ze een positionering gemaakt die te beluisteren is! Er is een papieren versie, maar er is vooral een versie die gemaakt is door een performer. Ze gaf me de geniale tip om niet té conventioneel te zijn, en het echt van jezelf te maken.

Ook deze positionering kan je linken aan de visie. Daar zitten ook al heel wat interessante bronnen in! Een zeer vruchtbaar idee!

Gesprekspartner #3: Eva Fotiadi

Het laatste gesprek van die dag was met Eva Fotiadi.

We stelde onszelf kort voor als ook mijn onderzoek. Daarna stelde ze de vraag waar ik de meeste nood aan had. Ik bood haar drie opties aan, waar Eva er eentje van koos, namelijk luisteren of mijn uitleg helder was.

Voor de derde keer op een rij vertelde ik over mijn onderzoek, hoe ik dat gevoerd had en wat ik hoop te bereiken. Opnieuw kreeg ik de feedback dat dit helder was. Wat wel nog beter kon was de urgentie benadrukken. Hiervoor zou ik, volgens Eva, nog meer mijn eigen praktijk kunnen gebruiken. Daarna bespraken we nog in de diepte mijn experiment wat, volgens haar, de kern is van mijn onderzoek naast mijn eigen kunsteducatieve praktijk.

Ze stelde me nadien wel de vraag waarom dit besproken moest worden. Ik vertelde haar over mijn gesprek met Ingemarie en hoe ik de afgelopen periode aan mijn onderzoek heb gewerkt. Ze verzekerde me dat ik goed op weg ben, maar er nog niet ben. Er is nog voldoende te doen!